

Дочірнє підприємство
«КИЇВСЬКИЙ ХОРЕОГРАФІЧНИЙ КОЛЕДЖ»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Директор коледжу

Д.Є. Кайгородов

2020 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ІСТОІЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА»
для здобувачів вищої освіти

Галузь знань	02 Культура і мистецтво
Спеціальність:	024 Хореографія
Освітній рівень:	перший (бакалаврський)
Освітня програма:	Хореографія
Вид дисципліни:	цикл професійної підготовки
Форми навчання:	денна/заочна
Кількість кредитів ECTS:	3
Мова викладання:	державна
Форма підсумкового контролю:	залік

Київ-2020

Робоча програма **«Історія образотворчого мистецтва»** дисципліна
 для студентів за напрямом підготовки
 02 Культура і мистецтво, спеціальністю 024 «Хореографія»

Розробник:

Шман Світлана Юріївна, Викладач музичних дисциплін,
кандидат культурології

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри хореографії

Протокол від “05” жовтня 2020 року № 2

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів — 3	Професійна	
Розділів — 4	Рік підготовки: 1-й	
	Семестр: I, II	
Загальна кількість годин — 90		
	Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних — 2 самостійної роботи студента — 3,6	30 год.	8 год.
	Практичні, семінарські	
	15 год.	2 год.
	Самостійна робота	

	45 год.	80 год.
	Вид контролю:	
	II залік	II залік

2. Анотація (опис) навчальної дисципліни (у т.ч. міждисциплінарні зв'язки):

Навчальна дисципліна включена до навчального плану підготовки бакалаврів та є частиною циклу професійної підготовки, а також має міждисциплінарний характер, утворюючи сталі зв'язки з іншими фаховими дисциплінами.

«Історія образотворчого мистецтва» – дисципліна, яка разом з іншими дисциплінами віднесена до числа циклу професійної першого освітнього рівня вищої освіти «бакалавр» і забезпечує виховання комплексу компетентностей студента.

Міждисциплінарні зв'язки: дисципліна базується на знаннях, спільних для курсів гуманітарних дисциплін: історії української культури, культурології, філософії, історії театру, історії балету, історія образотворчого мистецтва, історії хореографічного мистецтва, соціології, тощо.

Мета дисципліни полягає в послідовному, систематичному та комплексному наданні студентам теоретичних знань про художню культуру і розвиток професійної ерудиції. Знайомство з основними теоретичними поняттями мистецтвознавства, особливостями історичних етапів світової образотворчості, декоративно-ужиткового мистецтва та архітектури, пам'ятками світової культури допоможе студентам оволодіти належним рівнем методичної готовності до професійної діяльності, виховати високий рівень художньо-естетичного смаку, креативний підхід у поєднанні традицій та новацій у професійній діяльності.

Завдання:

– наявність ціннісно-орієнтаційної позиції, загальнокультурної ерудиції, широкого кола інтересів, розуміння сутності і соціальної

значущості майбутньої професії, збереження національних духовних традицій;

- здатність до самостійного пошуку та оброблення інформації з різних джерел для розгляду конкретних питань, ефективного використання інформаційних технологій у соціальній та професійній діяльності;

- здатність до пізнавальної діяльності, самоорганізації та саморозвитку, спрямованість на розкриття особистісного творчого потенціалу самореалізацію, прагнення до особистісно-професійного лідерства та успіху;

- здатність працювати у команді, до міжособистісного спілкування, емоційної стабільності, толерантності.

Опановуючи навчальну дисципліну студент повинен дотримуватися академічної доброчесності, визначеної вимогами ДП «Київський хореографічний коледж».

Попередні вимоги до опанування або вибору навчальної дисципліни:

- сформованість системи художньо-естетичних, мистецтвознавчих та культурологічних знань, здатність аналізувати, оцінювати й інтерпретувати культурні явища різних епох, мистець і твори різних стилів, жанрів і форм, уміння висловлювати й аргументувати власні оцінки;

- готовність виконувати функції викладача вищого навчального закладу, володіння базовими знаннями з педагогіки і психології вищої школи та вміння їх реалізувати у навчальній і професійній діяльності, розуміння й дотримання у практичній діяльності основних завдань і принципів музичної педагогіки.

Знання: володіти методикою викладання музичних дисциплін, уміти добирати ефективні й педагогічно доцільні форми та методи роботи зі студентами, мати здатність до планування, організації, мотивації, контролю.

Вміння: уміти формувати навчальний репертуар студента для занять в хореографічному класі, володіти методами роботи над музичними творами різної форми, жанру, стилю, мати здатність до самореалізації та розкриття особистісного творчого потенціалу, професійного лідерства та успіху, самоосвіти і самовдосконалення.

3. Програма навчальної дисципліни Розділ I.

Первісне (доісторичне) та Античне мистецтва.

Тема 1. Введення до історичного вивчення мистецтва. Види і жанри мистецтва. Первісне мистецтво. Основні етапи розвитку. доісторичне мистецтво є важливою частиною європейської культурної спадщини. Історія доісторичного мистецтва як правило поділяється на чотири основні періоди: Кам'яна доба, Неоліт, Бронзова доба та Залізна доба. Більшість артефактів, що збереглися з цих періодів, – це малі скульптури та малюнки в печерах.

Первісне мистецтво: теорії щодо виникнення мистецтва, його призначення. Періодизація мистецтва та його еволюція. Загальна характеристика, основні пам'ятки кожної доби. «Мобільне мистецтво», розвиток скульптури та дрібної пластики – від «натурального макету» до «палеолітичних венер», «стилі» наскельного живопису, основні 8 типи мегалітичної архітектури. Вивчення теми передбачає дослідження основних етапів еволюції первісного мистецтва, пролиття світла на проблему його виникнення (основні теорії), причини, що спонукали людину зайнятися художньою діяльністю. Подано кілька варіантів періодизації первісного мистецтва з поясненням виникнення назв періодів. Пояснюються поняття «анімізм», «фетишизм», «магія», наголошується на поступовому формуванні міфологічного мислення у первісної людини. Аналізується передусім мистецький доробок палеоліту – еволюція скульптурного мислення людини (від «натурального макету» до дрібної пластики - корпус «палеолітичних венер»), твори живопису (наскельні розписи печер сучасної Франції – Труаде-Фрер, Ласко, Мадлен, Іспанії – Альтаміра). Подаються основні стадії еволюції композиційного мислення людини, характеризується колорит розписів, причини домінування образів тварин у мистецтві, акцентується роль жінки у первісному мистецтві. Особлива увага приділяється також появі архітектури у первісності – подано класифікацію мегалітичних споруд, аналіз основних трьох типів (менгіри, дольмени, кромлехи), їх гіпотетичних функцій. Особлива роль відведена аналізу кромлеха Стоунхендж, теорій його походження та призначення.

Тема 2. Мистецтво Стародавнього Єгипту. Єгипетське мистецтво. Крит і Мікени.

Мистецтво Стародавнього Єгипту. Культура Стародавнього Єгипту і досі лишається одним з найяскравіших явищ у культурному надбанні людства. Вона мала величезний вплив не тільки на культурний розвій давніх народів, зокрема греків, але й вплинула на творчість багатьох митців значно пізніших часів.

Мистецтво Давнього Єгипту: основні стадії розвитку (додинастичний період, Раннє, Давнє, Середнє та Нове царства, Пізній період). Міфологія Давнього Єгипту. Мистецтво Передньої Азії. Скульптура як провідний вид

мистецтва, основні пам'ятки. Архітектура та скульптура Дворіччя, Ассірії, Вавілона. При вивченні даної теми ознайомлення студентів з матеріалом починається з географічної та хронологічної характеристик мистецького доробку Східних деспотій. Пояснюється політична система, географічні особливості, характеризуються провідні етапи формування міфологічних систем як Давнього Єгипту, так і Передньої Азії. Об'єкт дослідження – архітектура та образотворче мистецтво основних періодів розвитку давньоєгипетського мистецтва. Початок захоплення європейців культурою Давнього Єгипту. Розшифровка писемності та роль у дослідженні культури та мистецтва Єгипту Ж.-Ф.Шампольона, О.Марієтта, Г.Картера. Міфологія Давнього Єгипту, основні цикли міфів: солярні, про походження світу, осіричні. Варіанти періодизації за царствами та династіями. Специфіка поховального культу. Провідні види мистецтва Єгипту доби фараонів. Зв'язок архітектури та скульптури. Додинастичний період як доба формування головних принципів і 9 основних засад мистецтва. Формування канону в мистецтві ілюструється плитою фараона Нармера. Початок еволюції архітектурного типу поховань давніх єгиптян. Доба Давнього царства. Виникнення і розвиток монументального будівництва. Структура поховального комплексу. Аналізуються; поховальний комплекс фараона Джосера в Саккара, піраміда фараона Снофру в Дашурі, ансамбль великих пірамід у Гізе, статуї писаря Каї, зодчого Хеміуна, царевича Каапера. Середнє царство як перехідна ланка в мистецтві Єгипту. Відмова від архітектурного типу піраміди та поява комбінованого типу гробниці. Сонячні храми з обелісками в центрі. Доба Нового царства. Поступова зміна канонів. Звернення до нових типів усипальниць. Початок будівництва скельних гробниць у Фівах (Долина царів, Долина цариць). Комплекс цариці Хатшепсут. Аналізується дрібна пластика доби (статуетки жреця Аменхотепа та його дружини співачки Амона Раннаї) Доба Ехнатона (Амарнський період). Діяльність фараона-реформатора. Нові надбання в храмовій архітектурі. Скульптура доби. Друга половина Нового царства. Аналізуються портрети Аменхотепа IV та членів його родини – дружини Нефертіті та дочок, спадок гробниці Тутанхамона (дрібна пластика, декоративноприкладне мистецтво). Період правління Рамзеса II. Повернення до традицій Давнього царства, гігантоманія в архітектурі та скульптурі. Аналізуються

Рамесеум та комплекс Рамзеса II в Абу-Сімбелі, храмові комплекси АмонаРа в Карнаку та Луксорі. Пізній період. Синтез єгипетських, македонських і римських традицій і пізнішому періоді історії давньоєгипетського мистецтва.

Крито-мікенське мистецтво. Образотворче мистецтво «гомерівського» періоду. Крито-мікенська доба. Пояснюється природа різних назв доби.

Аналізується архітектурний спадок періоду: ансамбль Кносського палацу на Криті, мікенські гробниці. Дається історія віднайдення та відкриття Трої, роль Г.Шлімана в дослідженні давньогрецької культури. Аналізується корпус пам'яток декоративно-ужиткового мистецтва – археологічний матеріал з пагорбу Гіссарлик та Мікен (помертні маски, ритуальний посуд, зброя, прикраси).

Тема 3. Мистецтво Стародавньої Греції та Риму.

Давні греки створили культуру, що була названа у більш пізній час "грецьким дивом". Майже кожне завоювання грецької культури досягло таких висот, що лягло в основу багатьох сторін європейської культури в самих різних її сферах.

Висока класика. «Золота доба» Перікла. Пізня класика. Виокремлення провідних шкіл давньогрецької скульптури, тенденції їх розвитку. Еліністичне мистецтво. Тенденції у скульптурі. Синтез грецьких і римських традицій після завоювання Греції Римом.

Міфологічна система (міфологія доолімпійського та класичного періодів). Періодизація мистецтва Давньої Греції. Акцентується низка ключових понять для античної культури та мистецтва – «краса» та «гармонія», зооантропоморфність богів, формування нового ідеалу краси, знань про пропорції людського тіла.

Ранні періоди – гомерівський та архаїчний. Характеризується архітектура та скульптура, стилі вазопису, класифікація посудів за формами та функціями.

Класика. Періодизація доби розквіту грецької культури та мистецтва. Формування ордерної системи в архітектурі. Доричний, іонічний, коринфський ордери. Структура давньогрецького храму. Засоби оздоблення. Домінування храмових споруд. «Золота» доба Перікла. Формування ансамблю Афінського акрополя. Скульптура класики. Поява нового канону пропорцій людського тіла, роль у цьому процесі теоретичних штудій Поліклета (його трактат «Канон»). Виявлення кількох тенденцій у скульптурі, поступове виокремлення різних шкіл. Творчість Мірона, Фідія, Іктіна, Каллікрата, Мнесікла, Поліклета, Праксителя, Скопаса, Лісіппа, Леохара.

Елінізм. Поступова відмова від співрозмірності та гармонійної простоти образів, тяжіння до гігантоманії та ускладненості композицій, манерності та штучності постав. Поява цікавості до побутового жанру («Хлопчик, що бореться з гусем» Боефа). Синтез локальних традицій із традиціями завойованих Олександром Македонським та приєднаних до

Греції держав. Аналізується: вівтар Зевса в Пергамі, колос Родосський (одне з див світу), «Ніка Самофракійська», «Афродіта Мелосська».

Надзвичайно багата і різноманітна спадщина стародавнього Рима. Римські творці залишили після себе чудові мозаїки, фрески, прекрасні скульптурні портрети, грандіозні архітектурні ансамблі. Відчутним внеском до світової культури стали давньоримський театр та література. Неможливо оцінити значення історичних праць Тіта Лівія, промов Ціцерона, поетичних творів Овідія, Горація, Вергілія, сатири Марціала, філософії Лукреція.

Розділ II. Мистецтво Середньовіччя

Тема 4. Мистецтво Візантії

Мистецтво Візантії. Християнство як ідеологічна основа візантійського мистецтва. Типи культової архітектури, способи внутрішнього декору храмів. Типи храмових будівель. Фрески, мозаїки візантійських храмів. Зародження іконопису. Доба іконоборства, її ідеологічне підґрунт.

Собор Св. Софії у Константинополі. Особливості архітектури. Мозаїки, фрески. У Візантії сформувалася теорія образу, зображення, ікони. Особливу сторінку в культурі Візантії займає книжкова мініатюра. Середньовічна книга - це твір мистецтва.

Тема 5. Романське мистецтво. Мистецтво Готики.

Загальна характеристика художньої культури Середньовіччя. Її куртуазний характер. Феномен лицарства. Періодизація. Поняття «романський стиль». Фортифікаційне будівництво романіки. Замкова архітектура Франції, Німеччини, Іспанії.

Романський стиль. Загальна характеристика, стилістичні відмінності, спричинені географією, хронологія. Домінуючі види мистецтва, культова архітектура, фортифікаційне будівництво. Замки Західної Європи: структура замкового комплексу. Романський стиль у Франції, Німеччині, Іспанії – спільні та відмінні риси. Роль скульптури та ілюстрованих рукописних книжок

Формується в умовах розвинутого феодального суспільства (X-XII ст.). Релігія проникає в усі сфери її життя і визначає характер і специфіку мистецтва. Романський храм - це храм-фортеця, суворий, масивний, величний. Він являв собою потужний синтез мистецтв: архітектури, скульптури, живопису.

Готика на терені країн Західної Європи. Злет у культовій архітектурі. Розквіт вітражного мистецтва. Готична храмова скульптура. Готичний храм

як взірць органічного синтезу мистецтв. Національні варіанти готики у Франції, Іспанії, Німеччині.

Готичний стиль як перший загальноєвропейський художній стиль. Франція як колыска готики. Головна роль храмової архітектури. Структура храму і система його зовнішнього та внутрішнього декору. Скульптура в організмі храму. Феномен вітражу. Готичний храм як втілення органічного синтезу мистецтв. Відмінності національних варіантів готики у Франції, Іспанії, Італії, Німеччині

Готична культура - це міська культура. Місто стає центром суспільного і культурного життя середньовічної людини, в мистецтві посилюються світські, реалістичні риси. Величезне значення в культурному просторі готики займає книга. Розквіт книжкової мініатюри відноситься до XIII-XIV ст. Готична книга - це твір мистецтва. Художня сторона готичної мініатюри вражає своєю досконалою розробкою композиції аркуша, віртуозною технікою малюнка, красою чистого локального кольору.

Тема 6. Мистецтво Київської Русі.

Загальна характеристика підґрунтя давньоруського мистецтва. Стислий огляд східнослов'янського мистецтва: міфологія, комплекс скульптурних пам'яток (ідоли). Скіфо-сарматське мистецтво: здобуток царських скіфів у галузі декоративно-ужиткового мистецтва, причини відсутності архітектури й корпусу пам'яток живопису. «Звіриний стиль» у мистецтві скіфів. Скіфські кургани: призначення, структура.

Мистецтво Київської Русі. Зв'язки зі Східною Римською імперією. Візантійські традиції як основа давньоруського мистецтва. Храмове будівництво, монументальний живопис домонгольської доби. Структура православного храму, система його декору. Собор Св. Софії у Києві. Архітектура. Символіка. Мозаїки Св. Софії Київської. Система та символіка. Синтез мистецтв.

Розділ III. Відродження

Тема 7. Раннє Відродження. Мистецтво Високого Відродження.

В мистецтві епохи Відродження прийнято виділяти такі періоди: XIV ст. – Передвідродження (або Проторенесанс), XV ст. - раннє Відродження, кінець XV- XVI ст. - високий Ренесанс, кінець XVI - початок XVII ст. - пізнє Відродження. Символом епохи Відродження, її найвищим злетом, безумовно, є мистецтво. Насамперед у мистецтві знаходив втілення новий гуманістичний світогляд, ствердження гідності і краси реальної людини, її розуму та волі, її

творчих сил. Раннє Відродження пов'язане з цілою плеядою майстрів, серед яких визначальною для становлення нового мистецтва стала творчість архітектора Брунеллескі, скульптора Донателло, художника Мазаччо, Ботичеллі, Донателло, П'єро дела Франческо, Мантенья, Джорджоне.

Початок XVI ст. отримав назву високе Відродження (або високий Ренесанс), який вміщує творчість найталановитіших майстрів: Леонардо да Вінчі, Рафаеля, Мікеланджело. Вже сучасники називали їх божественними. Складається самобутня венеціанська школа живопису (Джорджоне, Тіціан).

Тема 8. Північне мистецтво перед та в періоді Відродження.

В мистецтві Північного Відродження більше позначилося середньовічне світогляд. В ньому більше релігійного почуття, символіки, воно більш умовно за формою, більш архаїчно, більше пов'язано з готикою. Північний Ренесанс запізнюється по відношенню до італійського на ціле століття (XV-XVI ст.).

Мистецтво Нідерландів: брати Ван Ейк, Р.Ван дер Вейден, І.Босх. Творчість П. Брейгеля.

Мистецтво Германії: А.Дюрер, М.Грюневальд, Л.Кранах, Г.Гольбейн, Б. Грін.

Розділ IV. Культура та мистецтво XVI-XIX ст.

Тема 9. Мистецтво маньєризму, бароко та рококо

Маньєризм Італії. Провідні стилістичні риси, притаманні живопису, скульптурі. Загальна культурно-історична характеристика доби. Смісл терміну, його виникнення в XVI ст. Періодизація. Гуманізм Ренесансу. Провідні представники гуманізму в різних галузях культури та мистецтва. Початок « нової ери мистецтва » – розквіт усіх видів мистецтв. Специфіка політичної ситуації, роздробленість Італії та її роль у формуванні характеру культури. Формування нового ідеалу людини, трансформація поняття « краса », роль античної спадщини.

Локальний варіант стилю маньєризм на німецьких землях. Феномен дунайської школи. А. Альтдорфер. Творчість Г. Бальдунга Гріна. Г. фон Аахен як представник маньєризму в німецькому мистецтві.

Іспанський варіант стилю. Роль релігійного аспекту. Творчість А. Берругете, П. Мачуки. Ель Греко як представник іспанського маньєризму. Живописні твори.

Бароко та рококо як провідні художні стилі доби. Загальна характеристика. Комплекс стильових ознак, притаманних для кожного з

провідних видів мистецтва. Синтез мистецтв у бароко. Національні варіанти стилю: Голландія, Фландрія, Франція.

Італія як батьківщина стилю. Італійська архітектура доби бароко, майстри, пам'ятки. Внесок Дж.-Л. Берніні у становлення стилю. Рококо як наступний етап у формуванні нового обличчя художньої культури Європи після бароко, його характерне тяжіння до орнаментики.

Голландське мистецтво XVII ст. Творчість Рембрандта. Феномен «малих голландців». Ієрархія жанрів. Розквіт портрету, натюрморту. Ф. Хальс.

Фламандський варіант стилю. Творчий спадок П.-П. Рубенса. Рубенс як майстер кольору. Іспанське мистецтво XVII ст. Живопис Д. Веласкеса

Тема 10. Класицизм. Архітектура. Живопис.

Класицизм як стиль; програма, смислове наповнення, ідеологічне підґрунтя, стилістичні риси. «Класицизму Пуссена» та «Класицизму Давида». Повернення головної ролі на мистецькій арені до Франції за часів правління «короля-сонця».

Розквіт архітектури доби становлення абсолютизму. Палацові ансамблі Франції. Версаль. Роль творчості Н. Пуссена. Героїка творів. Живопис Ж.-Л. Давида.

Тема 11. Мистецтво XVIII ст.

Реалізм у живопису. Творчий спадок його засновників. Роль основних політичних подій к. XVIII – I третини XIX ст. у формуванні нового характеру художньої культури. Доба кількох революцій як формуючий фактор. Зміни в системі цінностей щодо ієрархії жанрів, домінуюче положення побутового жанру в мистецтві.

Романтизм: художній стиль чи напрям. Аналізується природа романтизму як напрям у мистецтві. Нестабільний, мінливий характер романтичних тенденцій, самоусвідомлення творчої особистості в оточуючому середовищі, її трагедійність. Увага до внутрішніх переживань людини, її здатність вагатися і переживати як основний об'єкт вивчення художниками. Романтизм не лише як художній напрям, а як внутрішній стан творчої особистості. Відмінності національних варіантів романтизму. Творчість фундаторів французького романтизму – Е. Делакруа та Т. Жеріко. «Свобода на барикадах» Делакруа та «Пліт «Медузи»» Т. Жеріко як маніфести романтизму в живопису.

Локальні варіанти романтизму Західної Європи. Німецький, англійський варіанти напрямку.

Тема 12. Імпресіонізм. Постімпресіонізм.

Імпресіонізм як нова художня течія Франції. Художні салони Франції доби, «Салон відринутих». Виставки імпресіоністів. Творчість живописців і скульпторів, що стали представниками даного творчого методу.

Постімпресіонізм.

Імпресіонізм як основний творчий метод II пол. XIX ст. Зародження феномену. Париж як арена для боротьби перших спроб художників нової формації з рутинним сприйняттям ворожого до них Салону. Протистояння старого та нового – академізму. Перші виставки, «салон відринутих». Історія існування товариства, вісім виставок імпресіоністів, поступовий розпад угруповання художників, об'єднаних спільним методом. Париж як сюжетна «червона нитка» в живопису імпресіоністів. Домінування пейзажного жанру та причини цього. Специфіка технологічних особливостей імпресіоністичного живопису, тяжіння до висвітлення палітри, роботи в умовах пленеру, начерковий та етюдний характер творів.

Постімпресіоністичний художній світ. Творчість постімпресіоністів та поява швидкоплинних нових стилів на їх тлі. Пуантілізм, фовізм, символізм тощо. П. Гоген та синтез французьких та східних традицій у його творчості. В. ван Гог – оповісник нової мови в живопису Франції. А.-М.-Р. де Тулуз-Лотрек-Монфа – людина, що висвітлювала реверс театрального, циркового життя Франції. Творчий доробок П.Сезанна та феномен «сезаннізму» в живопису межі XIX та XX ст.

4. Структура навчальної дисципліни. Тематичний план навчання

Назви тем	Кількість годин							
	Денна форма				Заочна форма			
	Ус ь о го	У тому числі:			Ус ь о го	У тому числі:		
		л.	п.	с. р.		л.	п.	с. р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Розділ I. Первісне (доісторичне) та Античне мистецтва								
Тема 1. Введення до історичного вивчення мистецтва. Види і жанри мистецтва. Первісне мистецтво.	6	2	–	4	7	1	–	6
Тема 2. Мистецтво Стародавнього Єгипту. Єгипетське мистецтво. Крит і Мікени.	6	2	–	4	6	–	–	6
Тема 3. Мистецтво Стародавньої Греції та Стародавнього Риму	8	2	2	4	7	1	–	6
Розділ II. Мистецтво Середньовіччя								
Тема 4. Мистецтво Візантії.	8	2	2	4	9	1	–	8

Тема 5. Романське мистецтво. Мистецтво Готики.	7	2	1	4	7	1	–	6
Тема 6. Мистецтво Київської Русі.	7	2	1	4	6	–	–	6
Розділ III. Відродження								
Тема 7. Раннє Відродження. Мистецтво Високого Відродження	9	4	1	4	7	1	–	6
Тема 8. Північне мистецтво перед та в періоді Відродження	9	4	1	4	7	1	–	6
Розділ IV. Культура та мистецтво XVI-XIX ст.								
Тема 9. Мистецтво маньєризму, бароко та рококо	10	4	2	4	9	–	1	8
Тема 10. Класицизм. Архітектура. Живопис.	8	2	2	4	9	–	1	8
Тема 11. Мистецтво XVIII ст.	5	2	1	2	8	1	–	7
Тема 12. Реалізм XIX ст. Імпресіонізм. Постімпресіонізм.	7	2	2	3	8	1	–	7
Усього годин	90	30	15	45	90	8	2	80

5. Теми семінарських занять

За навчальним планом не передбачено.

6.1. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		д. ф.	з. ф.
1	Мистецтво Стародавньої Греції та Стародавнього Риму	2	–
2	Мистецтво Візантії.	2	–
3	Романське мистецтво. Мистецтво Готики.	1	–
4	Мистецтво Київської Русі.	1	–
5	Раннє Відродження. Мистецтво Високого Відродження	1	–
6	Північне мистецтво перед та в періоді Відродження	1	–
7	Мистецтво маньєризму, бароко та рококо	2	1
8	Класицизм. Архітектура. Живопис	2	1
9	Мистецтво XVIII ст.	1	–
10	Реалізм XIX ст. Імпресіонізм. Постімпресіонізм.	2	–
	РАЗОМ	15	2

6.2. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		д. ф.	з. ф.
1	Введення до історичного вивчення мистецтва. Види і жанри мистецтва. Первісне мистецтво.	4	6

2	Мистецтво Стародавнього Єгипту. Егейське мистецтво. Крит і Мікени	4	6
3	Мистецтво Стародавньої Греції та Стародавнього Риму	4	6
4	Мистецтво Візантії.	4	8
5	Романське мистецтво. Мистецтво Готики.	4	6
6	Мистецтво Київської Русі.	4	6
7	Раннє Відродження. Мистецтво Високого Відродження	4	6
8	Північне мистецтво перед та в періоді Відродження	4	6
9	Мистецтво маньєризму, бароко та рококо	4	8
10	Класицизм. Архітектура. Живопис	4	8
11	Мистецтво XVIII ст.	2	7
12	Реалізм XIX ст. Імпресіонізм. Постімпресіонізм.	3	7
	РАЗОМ	45	79

7. Методи навчання

У навчальному процесі опанування дисципліни використовуються різноманітні методи на основі таких засад:

- 1) за джерелом знань: словесні, наочні, практичні;
- 2) за відповідним етапом навчання: підготовка до вивчення нового матеріалу, вивчення нового матеріалу, закріплення, контроль і оцінка;
- 3) за способом керівництва навчальною діяльністю: пояснення педагога, самостійна робота студентів;
- 4) за логікою навчального процесу: індуктивні, дедуктивні, аналітичні, синтетичні;
- 5) за дидактичною метою: організація навчальної діяльності, стимулювання й релаксація, контроль і оцінка;
- 6) за характером пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративні, проблемного викладення, частково-пошукові, дослідницькі.

8. Результати навчання за дисципліною:

Результат навчання (1. знати; 2. вміти; 3. комунікація; 4. автономність та відповідальність)		Форми (та/або методи і технології) викладання і навчання	Методи оцінювання та пороговий критерій оцінювання (за необхідності)	Відсоток у підсумковій оцінці з дисципліни
Ко	д			
	Результат навчання			

1	Знати: класифікацію видів мистецтва, специфіку образотворчого мистецтва, характерні особливості художньо-образної мови його різних видів та жанрів; основні мистецькі пам'ятки різних епох.	Лекції, практичні заняття	Опитування, перевірка практичних завдань	20%
2	Уміти проводити елементарний мистецький аналіз творів мистецтва, спираючись на знання фахових дисциплін.	Лекції, практичні заняття	Опитування, перевірка практичних завдань	20%
3	Знати фахову термінологією.	Лекції, практичні заняття	Опитування, перевірка практичних завдань	30%
4	Знати і розуміти історію мистецтв на рівні, необхідному для застосування виражально-зображальних засобів відповідно до стилю, виду, жанру хореографічного проекту	Лекції, практичні заняття	Опитування, перевірка практичних завдань	30%

Згідно з освітньо-професійною програмою підготовки бакалаврів згаданої навчальної дисципліни загальні компетентності передбачають:

- уміння аргументувати власну позицію (40%);
- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (30%);
- навички використання інформаційно-комунікаційних технологій для пошуку, оброблення, аналізу інформації з різних джерел та прийняття рішень (30%).

8. Співвідношення результатів навчання дисципліни із програмними результатами навчання

Основні результати навчання і компетентності згідно з вимогами освітньо-професійної програми: ЗК-3. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; ЗК-5. Здатність застосовувати на практиці знання, навички та вміння, набуті у результаті навчання; ФК-9. Здатність збирати, аналізувати та синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі фахової інтерпретації. Програмні результати навчання, згідно з

освітньо-професійною програмою підготовки бакалаврів згаданої навчальної дисципліни, включають:

- використовувати фахову термінологію, обговорювати факти та фахові матеріали зрозумілою і чіткою мовою, застосовувати це в презентаціях, курсових роботах.;
- відповідально та свідомо ставитися до виконуваної роботи, самостійно приймати рішення, досягати поставленої мети з дотриманням вимог професійної етики;
- вміти адекватно оцінювати нову ситуацію та здійснювати пошук можливостей до адаптації та дії в нових умовах. Вміти виявляти, ставити та вирішувати проблеми, аналізувати проблемні ситуації й приймати обґрунтовані рішення для їх розв'язання;
- обирати, аналізувати та інтерпретувати художній твір для показу, самостійно обирати критерії для його оцінки;
- вміти здійснювати спілкування в діалоговому режимі з широкою професійною та науковою спільнотою та громадськістю в галузі сценічного мистецтва;
- створювати власний авторський продукт у різних видах і жанрах хореографічного мистецтва з використанням автентичних вітчизняних матеріалів. Вміти відповідними художніми засобами відтворювати креативний задум при реалізації сценічного твору (проекту);
- демонструвати володіння методами виконання фахових дисциплін. Здатність до особистісно-професійного лідерства та успіху;
- здатність вивчати та використовувати історичний досвід світових мистецьких практик;
- вміти аналізувати актуальний стан та тенденції розвитку сучасного мистецтва.

9. Схема формування оцінки

9.1. Форми оцінювання здобувачів вищої освіти:

Практичні	Самостійна робота	Диференційний залік
40 (максимум)	30 (максимум)	30

- **семестрове оцінювання:**

Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння здобувачами вищої освіти навчального матеріалу. Перевірка знань здобувачів вищої освіти проводиться за допомогою усного опитування, а також за результатами виконання завдань на практичних заняттях, підготовки рефератів, повідомлень та презентацій з запропонованої теми.

1. *Практичні роботи* (за темами навчальної дисципліни) – 5 балів за кожну.
2. *Підготовка мультимедійних презентацій* (за темами навчальної дисципліни) – 5 балів за кожну.
3. *Підсумкова контрольна робота (іспит):* – 20 балів / 12 балів. Загальна максимальна сума – 70 балів.

підсумкове оцінювання (у формі заліку).

Підсумкове оцінювання навчальної дисципліни «Історія образотворчого мистецтва» здійснюється за 100-бальною шкалою (де 30 балів підсумковий контроль – залік).

- форма оцінювання - залік;
- максимальна кількість балів, які може отримати студент – 30 балів;
- форма проведення заліку – усні відповіді на два теоретичних питання та одне практичне завдання (по 10 балів за кожне питання);
- Мінімальний пороговий рівень заліку, за яким залік вважається складеним – 18 балів.

Умови допуску до підсумкового екзамену:

- Відсутність заборгованості з практичних занять;
- Підготовка і своєчасна здача мультимедійних презентацій; - Позитивні бали за практичні та самостійні роботи.

Студент, який протягом семестру отримав понад 60 балів, може бути звільнений від підсумкового контролю. У такому випадку підсумковим балом буде сума балів, отримана студентом протягом семестру.

9.2. Організація оцінювання.

Організація оцінювання з навчальної дисципліни «Історія образотворчого мистецтва» здійснюється протягом семестру, а саме, під час проведення лекційних і практичних занять. Опитування проводяться

під час лекційних занять, презентації розглядаються на практичних заняттях.

Критеріями оцінювання відповіді здобувача вищої освіти під час заліку є:

- повнота розкриття питання – 6 балів;
- логіка викладання – 6 балів;
- використання основної і додаткової літератури – 6 балів;
- аналітичні міркування, вміння роботи висновки – 6 балів; - уміння пов'язати теорію й практику – 6 балів.

Максимум за залік – 30 балів.

Оцінювання самостійної роботи й активності на практичних заняттях здійснюється за такими критеріями:

- розуміння, ступень засвоєння теорії та методології розглянутих проблем;
- ступень засвоєння фактичного навчального матеріалу;
- ознайомлення з базовою та додатковою рекомендованою літературою;

- уміння поєднати теорію з практикою при розгляді конкретних ситуацій, розв'язання завдань для самостійного опрацювання;
- логіка, структура, стиль викладу матеріалу при виступах в аудиторії, уміння обґрунтувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації та робити висновки.

Критеріями *практичних завдань* здобувача вищої освіти є: -

- глибоке розкриття проблеми, усі завдання виконані – 5 балів;
- тема розкрита неповно / не всі завдання виконані – 3 бали;
- завдання основного матеріалу не глибокі, відповідає мінімальним критеріям – 1 бал.

При оцінюванні практичних завдань до уваги приймається своєчасність здачі виконаних завдань викладачу за мінімальним критерієм – 1 бал.

9.3. Шкала відповідності оцінок (згідно з «Положення про організацію освітнього процесу ДП «Київський хореографічний коледж»)

Оцінка за шкалою (бали)	Оцінка за чотирибальною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС
90-100	Відмінно	A
82-89	Добре	B

74-81		С
64-73	Задовільно	Д
60-63		Е
35-59	Незадовільно	FX
1-34		F

10. Рекомендована література

Основна:

1. Александрович В. Українське малярство XIII-XV ст. / В.С. Александрович – Львів : Місіонер, 1995. – 200 с., іл. – (Студії з історії українського мистецтва. — Т. 1).
2. Антонович Д. Скорочений курс історії українського мистецтва / Дмитро Антонович. — Прага: Видання Українського Університету, 1923. — 340 с.
3. Асеев Ю.С. Джерела. Мистецтво Київської Русі / Асеев Ю.С.— Київ : Мистецтво, 1980. — 214 с., іл.
4. Асеев Ю.С. Шедеври світової архітектури. — Київ : Будівельники, 1982. — 87 с.
5. Білецький П. Мікеланджело. — К.: Мистецтво, 1975. - 395 с
6. Білецький П. Мова образотворчих мистецтв. — К.: Радянська школа, 1973. - 127 с.
7. Велика ілюстрована енциклопедія історії мистецтв / пер. з англ. — Київ : Махаон-Україна, 2007. — 512 с.
8. Голубець М. Начерк історії українського мистецтва / Микола Голубець. — Нью-Йорк : Вид-во Чарторийських, 1973. — 262 с. — (передрук: за виданням Фонду «Учітеся, Брати Мої», Ч. 4. — Львів. 1922).
9. Гординський С. Українська ікона XII–XVIII століття / Святослав Гординський. — Філадельфія : Америка, 1973. — 170 с.
10. Дем'янчук А. Як твориться українська ікона: З авторського досвіду / Андрій Дем'янчук. — Київ : Видавництво імені Олени Теліги, 2015. — 336 с. : іл.
11. Дем'янчук А. Л. Роль образотворчого мистецтва в оформленні балетних постановок / А. Л. Дем'янчук // Молодий вчений. — Херсон, 2018. — №3 (55). — С. 19–24. — (Серія мистецтвознавство).
12. Дем'янчук А. Л. Українська хореографія у контексті європейської культури: творчість Євгена Лисика / А. Л. Дем'янчук // Танцювальні студії : зб. наук. праць. Вип. 1 / М-во освіти і науки України, М-во культури України, Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. — Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2018.
13. Жолтовський П. М. Монументальний живопис на Україні XVII–XVIII ст. / Павло Миколайович Жолтовський. — Київ : Наук. думка, 1988. — 159 с. : іл.

14. Жолтовський П. М. Український живопис XVII–XVIII ст. / Павло Миколайович Жолтовський. — Київ : Наук. думка, 1978. — 327 с. : іл.
15. Історія українського мистецтва : у 5 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського ; голов. ред. Г. Скрипник ; ред. т. : Л. Ганзенко, Р. Забашта, Т. Трегубова, Ю. Коренюк. — Київ : ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2010. — Т. 2 : Мистецтво середніх віків. — 1296 с.
16. Історія українського мистецтва : у 5 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського ; голов. ред. Г. Скрипник ; ред. т. : Д. Степовик. — Київ, 2011. — Т. 3 : Мистецтво другої половини XVI–XVIII століття. — 1088 с.
17. Історія українського мистецтва : у 5 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського ; голов. ред. Г. Скрипник, ред. т. Р. Михайлова, Р. Забашта — Київ : ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2008. — Т. 1 : Мистецтво первісної доби та стародавнього світу. — 710 с.
18. Історія українського мистецтва: у 5 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського; голов. ред. Г. Скрипник, ред. т. В. Рубан. — Київ : ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2006. — Т. 4: Мистецтво XIX століття. — 760 с. : іл.
19. Історія українського мистецтва: у 5 т. / НАН України, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського; голов. ред. Г. Скрипник, наук. ред. Т. Кара-Васильєва. — Київ : ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2007. — Т. 5 : Мистецтво XX століття. — 1048 с. : іл.
20. Кравич Д.П., Овсійчук В.А., Черепанова С.О. Українське мистецтво: навч. посіб. : У 3 ч. / передм. проф. В. Скотного. — Львів : Світ, 2003 (1 ч.), 2004 (2 ч.), 2005 (3 ч.).
21. Лобановський Б.Б. Українське мистецтво другої половини XIX – початку XX ст. / Б. Б. Лобановський, П. І. Говдя. — Київ : Мистецтво, 1989. — 204 с.
22. Логвин Г. Український середньовічний живопис / Григорій Логвин, Людмила Міляєва, Віра Свенціцька. — Київ : Мистецтво, 1976. — 27 с. : 109 табл.
23. Логвин Г.Н. З глибин: Гравюри українських стародруків XVI–XVIII ст. — Київ : Дніпро, 1990. — 408 с.
24. Мартыненко Н.В. Живопись США XX века. Пути развития / Н. В. Мартыненко; АН Украинской ССР, Ин-т искусствоведения, фольклора и этнографии им. М.Ф.Рыльского / Н.В. Мартыненко. — Киев : Наукова думка:ил., 1989. — 208 с., ил.
25. Мистецтво України [Текст] : біогр. довідник / упоряд. : А. В. Кудрицький, М. Г. Лабінський. — Київ : УЕ ім. М. П. Бажана, 1997. — 700 с.
26. Мистецтво української діаспори [Текст] / редкол. О. Федорук (голов. ред.) та ін. — Київ : Тріумф, 1999. — 382 с. — (Повернуті імена ; вип. 1).
27. Митці України : енцикл. довідник / упоряд. : М. Г. Лабінський, В. С. Мурза ; за ред. А. В. Кудрицького. — Київ : УЕ ім. М. П. Бажана, 1992. — 848 с.
28. Міляєва Л. С. Українське мистецтво XIV — першої половини XVII ст. / Л. С. Міляєва, Г. М. Логвин. — Київ : Мистецтво, 1963. — 65 с.

29. Овсійчук В. А. Українське малярство Х – ХVІІІ століть: проблеми кольору / Володимир Антонович Овсійчук. – Львів : Інститут народознавства НАН України, 1996. – 479 с. : іл.
30. Овсійчук В. А. Українське мистецтво ХІV – першої половини ХVІІ століття / В. А. Овсійчук. – Київ : Мистецтво, 1985. – 168 с. : іл. – (Нариси з історії українського мистецтва).
31. Овсійчук В. А. Українське мистецтво другої половини ХVІ — першої половини ХVІІ ст. Архітектура. Скульптура. Живопис. Гуманістичні та визвольні ідеї. — Київ : Наукова думка, 1985. — 184 с.
32. Острогорський Г. Історія Візантії [пер. з нім. А. Онишко] / Георг Острогорський. — Львів : Літопис, 2002. — 587 с.
33. Романенкова Ю. Історія пластичних мистецтв. – К. НАУ, 2008. - 376 с.
34. Свенціцька В. І. Український живопис ХVІ–ХVІІ й ХVІІІ ст. у контексті візантійських мистецьких традицій та західноєвропейського бароко // Українське бароко та європейський контекст : [зб. наук. праць / ред. Федорук О. К.]. — Київ : Наук. думка, 1991. — С. 87–99.
35. Свенціцька В. Спадщина віків. Українське малярство ХІV–ХVІІІ століть у музейних колекціях Львова / Віра Свенціцька, Олег Сидор. – Львів : Каменяр, 1990. — 72 с. : іл.
36. Свенціцька В. І. Іван Руткович і становлення реалізму в українському малярстві ХVІІ ст. — Київ : Наукова думка, 1966. — 153 с.
37. Січинський В. Історія українського мистецтва. Том 1. Архітектура. — Нью-Йорк : Наукове товариство ім. Шевченка в Америці, 1956. — 180 с.
38. Січинський В. Конспект історії всесвітнього мистецтва : на правах рукопису. — Прага : Сіяч, 1925 . — 264 с.
39. Словник художників України / за ред. М. П. Бажана (відп. ред.) та ін. — Київ : Головна редакція Української Радянської Енциклопедії, 1973. — 272 с., іл.
40. Стельмашук Г. Українські митці у світі. Матеріали до історії українського мистецтва ХХ ст. / [авт.-упоряд. Галина Стельмашук ; Львівська національна академія мистецтв]. – Львів : Апріорі, 2013. – 520 с.
41. Стельмашук Г. Г. Українські художники в Римі // Мистецтвознавство України : зб. наук. праць. Спецвипуск / [упор. Г. Г. Стельмашук Г. Г., ред. М. С. Білан М. С.]. – Львів : Афіша, 2011. – С. 69–85.
42. Степовик Д. В. Візантологія : лекційний курс для вищ. духовних навч. закл. України / Д. В. Степовик ; Івано-Франківська теологічна академія. – Івано-Франківськ : [б.в.], 2002. – 253 с.
43. Степовик Д. Іконологія й іконографія / Дмитро Степовик. — Івано-Франківськ : Нова Зоря, 2004. – 320 с.
44. Степовик Д. Історія української ікони Х–ХХ століть / Дмитро Степовик. – Київ : Либідь, 1996. – 440 с., іл.
45. Степовик Д. Мистецтво ікони : Рим — Візантія — Україна / Дмитро Степовик. – Київ : Наук. думка, 2007. – 500 с. : іл.

46. Степовик Д. Нова українська ікона XX і початку XXI століть : традиційна іконографія та нова стилістика / Дмитро Степовик. – Жовква : Місіонер, 2012. – 288 с. : іл.
47. Степовик Д. Новий ренесанс : Ікони Андрія Дем'янчука / Дмитро Степовик. – Київ : Видавництво імені Олени Теліги, 2012. – 368 с.
48. Степовик Д. Сучасна українська ікона : З іконотворчості Христини Дохват / Дмитро Степовик. – Київ : Мистецтво, 2005. – 304 с. : іл.
49. Степовик Д. Українська ікона у просторі й часі / [електронний варіант, комп'ютерний диск CD-ROM] / Дмитро Степовик. – Київ : [б. в.], 2008. — 600 с.
50. Степовик Д. Українська ікона. Іконотворчий досвід діаспори / Дмитро Степовик. – Київ : Балтія Друк, 2003. — 160 с.
51. Студницький Р. Ікона в сакральному інтер'єрі : історична автентичність та сучасні копії : навч. посібн. / Ростислав Студницький. – Львів : ЛНАМ, 2007. — 106 с.
52. Тимків Б. Українські мистецькі шедеври у Ватикані / Україна — Ватикан: Державно-церковні відносини в контексті досвіду об'єднаної Європи / Богдан Тимків // Матеріали V міжнар. наук. конф. Галич, 26-28 травня 2011 р. 2-й зош. — Галич : Національний заповідник «Давній Галич», 2011. — С. 147—156.
53. Українське барокко та європейський контекст / Ін-т мистецтвознав., фольклору та етнографії ім. М.Т. Рильського АН УРСР, Ін-т мистецтв Польської АН ; редкол. О. К. Федорук (відп. ред.) [та ін.]. — Київ : Наук. думка, 1991. — 256 с.
54. Українське церковне мистецтво 1880–1920. Західний регіон [Т. І] / [Оксана Герій, Андрій Туркевич-Клімашевський, Ірина Кодлубай, Олесь Нога]. — Львів : НВФ «Українські технології», 2012. — 392 с.
55. Українське барокко та європейський контекст / Ін-т мистецтвознав., фольклору та етнографії ім. М.Т. Рильського АН УРСР, Ін-т мистецтв Польської АН ; редкол. О. К. Федорук (відп. ред.) [та ін.]. — Київ : Наук. думка, 1991. — 256 с., іл.
56. Український авангард 1910-1930 років: Альбом / Авт.-упоряд. Д. О. Горбачов. — Київ : Мистецтво, 1996. — 400 с.: іл.
57. Український іконопис XII–XIX ст. з колекції НХМУ / [альбом укр. та англ. мовами : передм. Анатолій Мельник, авт. статті Лариса Членова]. — Київ : Артанія Нова, 2005. — 256 с.
58. Уманцев Ф.С. Мистецтво давньої України. Історичний нарис / Ф. С. Уманцев. — Київ : Либідь, 2002. — 323 с.
59. Холлінгсворт М. Велика ілюстрована енциклопедія історії мистецтв / Мері Холлінгсворт. — Київ : Махаон-Україна, 2007: — 512 с., іл.
60. Федорук О. К. Монументальне мистецтво Галичини в історико-культурному контексті України та Європи / Федорук О. К. // Перетин знаку : Вибрані мистецтвознавчі статті : у 3 кн. — Київ : Видавничий дім А+С, 2006. — Кн. 1. — С. 111—117.

61. Федорук О. К. Народжені в Елладі : оповідання / О. К Федорук. — Київ : Веселка, 1984 . — 200 с.
62. Федорук О. К. Штрихи до портрету майстра: Михайло Бойчук [Текст] / О. Федорук // Перетин знаку : Вибрані мистецтвознавчі статті : у 3 кн. / Олександр Касьянович Федорук. — Київ : Видавничий дім А+С, 2006. — Кн. 1 : Історія та теорія мистецтва. Постаті. Народна творчість. — С. 103—110.
63. Художники України [Текст] : енцикл. довідник / упоряд. М. Лабінський. — Київ : Інтертехнологія, 2006. — Вип. 1. — 640 с.
64. Яців Р.М. Львівська графіка 1945-1990. Традиції та новаторство / Р. М. Яців. — Київ : Наукова думка, 1992. — 120 с.
65. Adams L.S. A History of Western Art / Second edition. — London, 1997.
66. Argan G.C. The Baroque Age. — N. Y., 1989.
67. Bologna F. Romanesque and Early Medieval Art. — Princeton, 1964.
68. Bowness A. Modern European art. — N. Y., 1972 Brendel O.J. Etruscan Painting. — N. Y., 1978.
69. Cormack R. Byzantine Art. — Oxford, 2000.
70. Cuttler C.D. Northern Painting: From Purcell to Bruegel. — N. Y., 1968.
71. Dupont J., Gnudi C. Gothic painting. — Y., 1977.
72. Finch C. Pop Art: The Object and the Image. — N. Y., 1968.
73. Freedberg S.J. Painting in Italy, 1500-1600. — Baltimore, 1975.
74. Gardner's Art Through the Ages / Ninth edition — Florida, 1991.
75. Geldzahler H. American Painting in the Twentieth Century. — N. Y., 1965.
76. Grand P.M. Prehistoric Art Paleolithic Painting and Sculpture. — N. Y., 1967.
77. Haak B. The Golden Age: Dutch Painters of the Seventeenth Century.— N. Y., 1984.
78. Henderson G.D.S. Gothic Style and Civilization. — Baltimore, 1967.
79. Herbert R.L. Modern Artist on Art. — Englewood Cliffs, 1965.
80. Hood S. The Art of Prehistoric Greece. — N. Y., 1978.
81. Janson H.W. History of Art / Fourth edition revised and expanded by A.F. Janson — New Jersey, 1991.
82. Levey M. Early Renaissance. — N. Y., 1962.
83. Levey M. High Renaissance, Style and Civilization. — Baltimore, 1975.
84. Lowden J. Early Christian and Byzantine Art. — London, 1997.
85. Mathews Th.F. Byzantium. From Antiquity to the Renaissance. — N. Y., 1998.
86. Mellart J. Earliest Civilizations of the Near East. — N. Y., 1965.
87. Middleton R., Watkin D. Neoclassical and Nineteenth Century Architecture. — N. Y., 1980.
88. Moortgat A. The art of Ancient Mesopotamia. — N. Y., 1969.
89. Murray L. The High Renaissance and Mannerism: Italy, the North and Spain, 1500-1600. — N. Y., 1977.
90. Novotny F. Painting and Sculpture in Europe 1780-1880. — Baltimore, 1971.
91. Poulsen V. Egyptian Art. — N. Y., 1968.
92. Powell T. G. E. Prehistoric Art. — N. Y., 1966.

93. Rice D.T. Art of the Byzantine Era. — N. Y., 1985.
94. Rose B. American Art Since 1900. — N. Y., 1975.
95. Rosen C. Romanticism and Realism: The Mythology of Nineteenth-Century Art / Rosen C., Zemer H. — N. Y., 1984. Rosenblum R., Janson H.W. 19th Century Art. — N. Y., 1984.
96. Sanders N.K. Prehistoric Art in Europe. — Baltimor, 1968.
97. Schafer H. Principles of Egyptian Art. — Oxford, 1974.
98. Schapiro M. Modern Art: Nineteenth and Twentieth Centuries. — N. Y., 1982.
99. Smith W.S., Simpson W.K. The Art and Architecture of Ancient Egypt. — Baltimore, 1981.
100. Strong D.E. Roman Art. — N. Y., 1978.
101. Допоміжна
102. Александрович В. Західноукраїнські малярі XVI століття : шляхи розвитку професійного середовища / В. Александрович. — Львів : Місіонер, 2000. — 309 с., іл. — (Студії з історії українського мистецтва. — Т. 3).
103. Бокань В. Історія культури України: Навч. посіб. / В. Бокань, Л. Польовий. — Київ : МАУП, 2002. — 3-тє вид., стереотип. — 256 с.
104. Вечерський В.В. Українські дерев'яні храми. — Київ : Наш час, 2007. — 271 с. : іл.
105. Возницький Б.Г. Майстер Пінзель — легенда та реальність / Возницький Б.Г., Опанасенко Н.О. — Львів, 1987.
106. Голубець О.М. Між свободою і тоталітаризмом: Мистецьке середовище Львова другої половини XX століття. — Львів: Академ. експрес, 2001. — 176 с.
107. Давня українська ікона : із приват. зб. / [вступ. сл. Олег Сидор ; упорядкув. О. Сидор, Т. Лозинський ; ред. Р. Забашта та ін.]. — Київ : Родовід, 2003. — 334 с. : іл. (Українська старовина із приватних збірок ; [кн. 2]). — Бібліогр. в прим. : С. 24—25.
108. Диченко І. С. Євген Лисик. Нарис про життя і творчість / І.С. Диченко. — Київ : Мистецтво, 1978. — 112 с.
109. Євген Лисик : біобібліографічний покажчик у театральному часі, просторі, сценографії, архітектурі / укл. В. Проскураков, О. Зінченко, З. Климко. — Львів : Срібне слово, 2015. — 68 с.
110. Історія української архітектури / Ю.С.Асєєв, В.В. Вечерський, О.М. Годованюк та ін.; За ред. В.І. Тимофієнка. — Київ : Техніка, 2003. — 472 с.
111. Історія української культури : у п'яти томах. Т. 1. Історія культури давнього населення України / Ред. В. А. Смолій. — Київ : Наук. думка, 2000. — 1136 с.
112. Історія української культури : у п'яти томах. Т. 2. Українська культура XIII — першої половини XVII століття / Ред. В. А. Смолій. — Київ : Наук. думка, 2001. — 848 с.

113. Історія української культури : у п'яти томах. Т. 3. Українська культура другої половини XVII – XVIII століть / Ред. В. А. Смолій. – Київ : Наук. думка, 2003. – 1246 с.
114. Історія української культури : у п'яти томах. Т. 4. кн. 1 Українська культура першої половини XIX століття / Голов. ред. Г.А. Скрипник. – Київ : Наук. думка, 2008. – 1008 с. : іл.
115. Історія української культури : у п'яти томах. Т. 4. Українська культура другої половини XIX століття. Кн. 2. – Київ : Наук. думка, 2005. – 1293 с.
116. Історія української культури : у п'яти томах. Т. 5 Кн. 1. Українська культура XX — початку XXI століть / Голов. ред. Б.Є. Патон. – Київ : Наукова думка, 2011. – 863 с. : іл.
117. Історія української культури : у п'яти томах. Т. 5, кн. 2. Українська культура XX – початку XXI століть / Голов. ред. Б.Є. Патон. – Київ : Наукова думка, 2011. — 1032 с. : іл.
118. Історія української культури : у п'яти томах. Т. 5. Українська культура XX – початку XXI століть. Кн. 3. Культура та розвиток науки і технологій в Україні / Голов. ред. Б.Є. Патон. – Київ : Наукова думка, 2012. — 949 с. : іл.
119. Історія української культури : у п'яти томах. Т. 5. Українська культура XX – початку XXI століть. Кн. 4. Проблеми функціонування, збереження і розвитку культури в Україні / Голов. ред. Б.Є. Патон. – Київ : Наукова думка, 2013. – 943 с.
120. Кейван І. Українські мистці поза Батьківщиною [Текст] / І. Кейван. — Едмонтон; Монреаль, 1996. — 228 с.
121. Козак Н.Б. Образ і влада. Княжі портрети у мистецтві Київської Русі XI. Львів : Ліга-Прес, 2007. — 238 с.
122. Кристопчук М. Синтез технік монументального мистецтва в храмовій архітектурі / Микола Кристопчук. — Львів : Дослідно-видавничий центр Наукового товариства ім. Шевченка, 2002. — 251 с.
123. Левчук Л. Т. Західноєвропейська естетика XX ст. / Л.Т. Левчук. — Київ : Либідь, 1997. — 244 с.
124. Леонтьєв Д.В. Архітектура України. Велика ілюстрована енциклопедія.— Харків : Веста, 2010. — 224 с.
125. Логвин, Г.Н. София Киевская / Г.Н. Логвин. — Киев: Мистецтво, 1971. — 360 с.
126. Лозовий В. О. Естетика: Навч. посіб. / В. О. Лозовий, М. П. Колесніков, О. В. Колеснікова та ін.; За ред. В.О. Лозового. — Київ : Юрінком Інтер, 2003. — 208 с.
127. Львівська опера / Путівник. Текст: Ю. Бірльов, Ю. Смірнов. — Львів : Центр Європи, 2004. — 36 с.
128. Львівська опера / Фотоальбом. Оксана Паламарчук, Василь Пилип'юк. — Львів : Світло і Тінь, 2000. — 156 с.

129. Львівський державний академічний театр опери та балету ім. Ів. Франка / Редак. О. Паламарчук, фото М. Курдуса, В. Піскарьова, Р. Савчука. — Львів : Вільна Україна, 1983. — 31 с.
130. Музичка І. Українське священне мистецтво і богословія / Іван Музичка // Богословія. — Рим, 1993. — Т. 57. — С. 146—150.
131. Наулко В.І. Культура і побут населення України: Навч. пос. / В.І. Наулко, Л.Ф. Артюх, В.Ф. Горленко та ін. — Київ : Либідь, 1991. — 232 с. : іл.
132. Овсійчук В.А. Класицизм і романтизм в українському мистецтві. — К., 2001. Київ : Дніпро, 2001.— 439 с.
133. Овсійчук В. Мистецька спадщина Тараса Шевченка у контексті європейської художньої культури / Володимир Овсійчук. — Львів : Інститут народознавства НАН України, 2008.— 414 с., іл.
134. Петрів О. В. Образотворче мистецтво : підручник — Дрогобич : Редакційно-видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2012. — 300 с.
135. Петрів О.В. Історія архітектури: підручник / О. В. Петрів. — Дрогобич: Видавничий відділ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2014 — 272 с.
136. Плахотнюк О. Синтез мистецтва джаз-танцю і живопису: спорідненість, взаємовплив / О. Плахотнюк // Вісник львівської національної академії мистецтв. – Вип. 32. — Львів: ЛНАМ, 2017. — 372 с. — С. 115–120.
137. Проскуряков В. Феномен Лисика / В. Проскуряков // Галицька брама. — 1995. — № 8. — С. 8—9.
138. Проскуряков В. І. Львівські театри. Час і архітектура / Проскуряков В. І, Ярмаш Ю. В. — Львів : Центр Європи, 1997. — 132 с.
139. Проскуряков В. Творчість Є. М. Лисика в часі, просторі, сценографії та архітектурі : монографія / В. Проскуряков, З. Климко, О. Зінченко. — Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2016. — 136 с.
140. Рубан В. Український портретний живопис другої половини ХІХ — початку ХХ століть / В.В. Рубан. — Київ : Наукова думка, 1986. — 224 с. : іл.
141. Рубан В.В. Український портретний живопис першої половини ХІХ ст. — Київ: Наукова Думка, 1984. — 366 с.
142. Січинський В. Історія українського граверства ХVІ–ХVІІІ ст. / В. Січинський — Львів : [Б/в], 1937.
143. Телегін Д.Я. Вартові тисячоліть. Монументальна антропоморфна скульптура далеких епох / Д. Я. Телегін. — Київ : Наукова думка, 1991. — 79 с. : іл.
144. Триколенко С. Т. Українська сценографія кінця ХХ — початку ХХІ ст.: основні тенденції розвитку та авторські позиції : дис. ... канд. мист. : 26.00.01 / Софія Тарасівна Триколенко. — Київ, — 211 с.

145. Шейко В. М. Історія світової культури: Навч. Посібник. Наук. ред. В. М. Шейко / В.М. Шейко, О.А. Гаврюшенко, О.В. Кравченко. — Київ : Кондор, 2006. — С. 297—298.
146. Canaday J. What is Art? — N.Y., 1980.
147. Clark T.J. The Painting of Modern Life: Paris in the Art of Manet and His Followers. — Princeton, 1984.
148. Cook R.M. Greek Arts: Its Development, Character and Influence. — N. Y. -1973.
149. Gaunt W. The Great Century of British Painting: Hogart to Turner. — London, 1971.
150. Jacques Maritain. La Responsabilité de l'artiste / Jacques Maritain // Librairie Arthème Fayard, 1961. — 121 s.
151. Kalneun W., Levey M. Art and Architecture of the Eighteenth Century in France. — Baltimore, 1972.
152. Lawrence A.W. Greek and Roman Sculpture. — N. Y., 1972.
153. Milion H.A. Baroque and Rococo Architecture. — N. Y., 1961.
154. Otto G Ocvirk. Art fundamentals : theory and practice [by Otto G Ocvirk; et al]. — New York, NY : McGraw-Hill,
155. Taylor J.C. Leming to Look: A Handbook for the Visual Arts. — Chicago, 1981.

156. Інформаційні ресурси

157. Державна науково-педагогічна бібліотека України імені В.О.Сухомлинського. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://dnrb.gov.ua/ua/>
158. Єгорова І. Планета «Лисик» / Єгорова І. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://day.kiev.ua/uk/article/kultura/planeta-lisik>.
159. Національна бібліотека імені В.І.Вернадського — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://nbuv.gov.ua/>
160. Титаренко М. Євген Лисик : нестерпна легкість (не?)буття. 85-літтю дня народження геніального львівського сценографа присвячується / Марія Титаренко. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <https://zbruc.eu/node/42420>.

